

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyně JUDr. Květoslavou Hovorkovou v insolvenční věci

dlužníků:

- a) **Lukáš Fördös**, narozený 28. 8. 1988, IČO 17201390,
sídlem U Mýta 84, Kolín II, 28002 Kolín,
- b) **Veronika Fördösová**, narozená 5. 1. 1986,
bytem Parlérova 34, 280 02 Kolín,
pro doručení U Mýta 84, 280 02 Kolín,

o osvobození od dosud neuhrazených pohledávek,

takto:

Insolvenční soud osvobozuje dlužníky Lukáše Fördöse, narozeného 28. 8. 1988, IČO 17201390, sídlem U Mýta 84, Kolín II, 28002 Kolín, a Veroniku Fördösovou, narozenou 5. 1. 1986, bytem Parlérova 34, 280 02 Kolín, od placení

- pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny,
- pohledávek, ke kterým se v insolvenčním řízení nepřihlíželo,
- pohledávek věřitelů, kteří je do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak učinit měli,
- pohledávek ručitelů a jiných osob, které měly vůči dlužníkovi pro tyto pohledávky právo postihu,

vše s výjimkou pohledávek na zaplacení peněžitého trestu nebo jiné majetkové sankce, která byla dlužníkům uložena v trestním řízení pro úmyslný trestný čin, a dále pohledávek na náhradu škody způsobené úmyslným porušením právní povinnosti.

Odůvodnění:

1. Insolvenční soud vzal usnesením č. j. KSPH 60 INS 21849/2019-B-28 ze dne 9. ledna 2026 na vědomí splnění oddlužení podle § 413 zák. č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, insolvenční zákon, ve znění účinném od 1. června 2019 do 30. září 2024 (dále jen „IZ“), které oznámila insolvenční správkyň, neboť dlužníci splatili věřitelům do prosince 2025 částku 209 698,33 Kč, čímž uspokojili pouze 13,4538 % zjištěných pohledávek nezajištěných věřitelů.
2. Soud společně s rozhodnutím o splnění oddlužení nerozhodl o osvobození dlužníků od placení pohledávek podle § 414 IZ, neboť podle zpráv insolvenční správkyň sice plnili řádně a včas všechny povinnosti při schváleném způsobu oddlužení, ale splatili věřitelům za 5 let pouze 209 698,33 Kč ze zjištěných pohledávek ve výši 1 367 791,14 Kč (poté, co správkyň úspěšně popřela pohledávky ve výši 522 726,66 Kč z původní celkové částky pohledávek 1 890 553,80 Kč) tj. celkem 13,4538 % zjištěných pohledávek nezajištěných věřitelů, takže nepřekonalí hranici uspokojení 30 % zjištěných pohledávek, při jejímž naplnění by soud nemusel zkoumat dle § 412a odst. 1 písm. c) IZ, zda vyvinuli veškeré úsilí k plnému uspokojení pohledávek svých věřitelů, a proto soud nemohl bez dalšího zkoumání rozhodnout o osvobození dlužníků od placení dosud

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Engelová

neuhrazených pohledávek podle § 414 IZ, když ze zpráv insolvenční správkyne nebylo možno shledat skutečnosti, které by odůvodňovaly dosažení tak nízkého plnění pro přihlášené věřitele a naopak bylo možno seznat, že dlužník pracoval původně u společnost Denali spol. s r.o. za mzdu 14 150 Kč měsíčně, dlužnice byla nezaměstnaná s podporou ve výši 3 747 Kč, která jí končila v říjnu 2019, v době podání zprávy pro oddlužení dlužnice pracovala jako asistentka pedagoga na základní škole na poloviční úvazek za mzdu 17 144 Kč, pro splnění podmínky podle § 395 odst. 1 písm. b) měli sjednanou smlouvu o důchodu 2 700 Kč měsíčně s Jolanou Vršovskou. Podle zpráv o plnění oddlužení byly již od počátku v příjmech majetkové podstaty výpadky plnění, dlužník nic neplnil za období 1,4-12/2021 a 1/2022, dlužnice za období 10 -12/2021, byly i výpadky v plnění smlouvy o důchodu. Po zjištění úpadku vznikly dlužníkům nové dluhy – u Všeobecné zdravotní pojišťovny a společnosti ČEZ a.s., které dlužníci do skončení oddlužení uhradili. Protože dlužníci se správkyňi komunikovali, reagovali, plnili své oznamovací povinnosti, správkyne doporučila rozhodnout o splnění oddlužení a přiznat jim osvobození od dosud neuhrazených pohledávek, s tím, že nezajištění věřitelé byli uspokojeni ve vyšší míře, než se kterou bylo na začátku řízení počítáno. K otázce plnění ze smlouvy o důchodu se správkyne nevyjádřila, stejně tak se nevyjádřila k předpokládané míře uspokojení zjištěných pohledávek věřitelů po odmítnutí popřených pohledávek, popř. po rozhodnutí v incidenčním sporu, jimiž se měnila výše zjištěných pohledávek věřitelů, jež měly být uspokojeny v distribučním schématu.

3. Podáním doručeným insolvenčnímu soudu dne 20. ledna 2026 (č.d. B-29) dlužníci požádali o osvobození od placení dosud neuhrazených pohledávek s tím, že jejich příjmy byly po většinu oddlužení výrazně omezené, dlužnice mohla pracovat jen na poloviční úvazek, protože pečovala o mladšího syna, o navýšení úvazku žádala, podařilo se jí ho získat až v září 2025. Dlužník se snažil navýšit příjem tím, že v roce 2023 začal pracovat jako OSVČ.
4. Teprve k žádosti o osvobození do dosud neuhrazených dluhů a na výzvu insolvenčního soudu připojili dlužníci mimo jiné kopii sdělení dárkyně Jolany Vršovské ze dne 6. 2. 2022, z níž se podává, že ruší darovací smlouvu na částku 2 700 Kč měsíčně, neboť dar byl poskytnut na nezbytně nutnou dobu, kdy dlužnice nebyla zaměstnána a dlužníci by nedosáhli na povolení oddlužení, poté, co jsou zaměstnáni, nemůže si dovolit splácet jejich závazky, proto od června 2021 dar neposílala; a připojili i kopie daňových přiznání dlužníka za roky 2022, 2023 a 2024, z nichž se podává, že dlužník měl přeplatek na dani z příjmů fyzických osob za rok 2022 ve výši 24 730 Kč a žádal o vrácení přeplatku; měl přeplatek na dani z příjmů fyzických osob za rok 2023 ve výši 36 639 Kč a žádal o vrácení přeplatku, a na dani z příjmů fyzických osob za rok 2024 měl přeplatek ve výši 24 534 Kč a žádal o vrácení tohoto přeplatku. Tyto prostředky, celkem ve výši 85 903 Kč, dlužníci do insolvenčního řízení pro úhradu zjištěných pohledávek nezajištěných věřitelů nevydali.
5. Při rozhodování o tom, zda přiznat dlužníkům osvobození o placení dosud neuhrazených pohledávek věřitelů soud vycházel ze zpráv podaných insolvenční správkyňi a z dalších listin založených do insolvenčního rejstříku, při právním posouzení pak z insolvenčního zákona ve znění účinném od 1. 6. 2019 do 30. září 2024.
6. Po zhodnocení listin obsažených v insolvenčním rejstříku insolvenční soud dospěl k závěru, že dlužníci se soudem nekomunikovali, listiny týkající se příjmů dlužníka nepředkládali, předložili je až v okamžiku, kdy nebyli osvobozeni od dosud neuhrazených pohledávek zároveň s rozhodnutím soudu o splnění oddlužení. Správkyne ale tvrdila, že s ní dlužníci komunikovali, reagovali, plnili své oznamovací povinnosti, proto doporučila rozhodnout o splnění oddlužení a přiznat osvobození od dosud neuhrazených pohledávek. K otázce plnění ze smlouvy o důchodu se správkyne nevyjádřila, stejně tak se nevyjádřila k předpokládané míře uspokojení zjištěných pohledávek věřitelů po odmítnutí popřených pohledávek, popř. po rozhodnutí v incidenčním sporu, jimiž se měnila výše zjištěných pohledávek věřitelů, jež měly být uspokojeny

v distribučním schématu, k otázce vrácení přeplatků na dani z příjmů dlužníka se rovněž nevyjádřila, pokud dlužníkům vznikly nové dluhy – u Všeobecné zdravotní pojišťovny a společnosti ČEZ a.s., které ale dlužníci do skončení oddlužení uhradili, neměla za to, že by tyto nedostatky by byly důvodem pro zrušení schváleného oddlužení nebo rozhodnutí o nesplnění oddlužení, zejména pokud dlužníci uhradili věřitelům pouze 209 698,33 Kč a zatajili částku 85 903 Kč z přeplatků na daních.

7. Podle § 412a odst. 1 písm. c) IZ oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty je splněno, jestliže po dobu 5 let od schválení oddlužení nebylo dlužníku oddlužení zrušeno a dlužník neporušil svou povinnost vynaložit veškeré úsilí, které po něm bylo možno spravedlivě požadovat k plnému uspokojení pohledávek svých věřitelů; má se za to, že tuto povinnost neporušil, jestliže v této době splatil nezajištěným věřitelům alespoň 30 % jejich pohledávek.
8. Podle § 414 odst. 1 IZ, jestliže insolvenční soud rozhodne o splnění oddlužení a dlužník splní řádně a včas všechny povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení, spojí insolvenční soud s rozhodnutím o splnění oddlužení rozhodnutí, jímž dlužníka osvobodí od placení pohledávek, zahrnutých do oddlužení, v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny. Osvobození podle věty první se nevztahuje na pohledávky vzniklé po rozhodnutí o úpadku.
9. Podle § 416 odst. 2 IZ proti rozhodnutí, jímž insolvenční soud zamítl návrh dlužníka na přiznání osvobození podle § 414, se může odvolat pouze dlužník. Proti rozhodnutí, jímž insolvenční soud přizná dlužníku osvobození podle § 414, se může odvolat pouze věřitel, jehož pohledávka vůči dlužníku nebyla v insolvenčním řízení zcela uspokojena. Odvoláním však lze namítat pouze to, že nebyly splněny předpoklady pro přiznání osvobození dlužníku. Rozhodnutí o přiznání osvobození podle § 414 je účinné nejdříve účinností rozhodnutí o splnění oddlužení.
10. Jak bylo řečeno již v bodě 2. odůvodnění, v daném případě dlužníci nesplnili hranici 30 % uspokojení zjištěných pohledávek nezajištěných věřitelů, při níž by s odkazem na § 412a odst.1 písm. c) IZ soud mohl presumovat, že neporušili svou povinnost vynaložit veškeré úsilí, které po nich bylo možno spravedlivě požadovat k plnému uspokojení pohledávek svých věřitelů, což soud konstatoval již v rozhodnutí o splnění oddlužení. Proto se soud musel zvlášť zabývat otázkou porušení či neporušení povinností dlužníků vynaložit veškeré úsilí, které po nich bylo možno spravedlivě požadovat k plnému uspokojení pohledávek svých věřitelů, když dlužník je povinen se po celou dobu trvání oddlužení vyhnout lehkomyšlnému a nedbalému plnění svých povinností, přičemž to, že insolvenčnímu soudu je výslovně předepsáno zkoumat (ne)naplnění podmínek § 418 insolvenčního zákona po celou dobu plnění oddlužení až do rozhodnutí o splnění oddlužení, nezabavuje insolvenční soud povinnosti zkoumat splnění povinností podle schváleného způsobu oddlužení také při rozhodování o osvobození od placení zbytku dluhů, a to bez ohledu na to, kdy takové nesplnění povinností vyšlo najevo. Insolvenční soud je i v další fázi insolvenčního řízení (při rozhodování o osvobození od zbytku dluhů) oprávněn posoudit, zda dlužník v průběhu oddlužení plnil řádně své povinnosti
11. Po zhodnocení předložených listin soud uzavřel, že dlužníci nebyli poctivými dlužníky po celou dobu insolvenčního řízení, nepředkládali přehledy všech svých příjmů, nevydali přeplatky na daních na účet majetkové podstaty, nenahradili výpadek příjmu z darovací smlouvy, vznikly jim nové dluhy, ale správkyně byla s jejich přístupem spokojená, nepodala za celou dobu trvání oddlužení návrh na zrušení schváleného oddlužení, naopak navrhla rozhodnout o splnění oddlužení dlužníků a přiznat jim osvobození od placení dosud neuhrazených pohledávek.
12. Vzhledem k tomu, že soud rozhodl na návrh insolvenční správkyně o splnění oddlužení, rozhodl i o osvobození dlužníků od placení dosud neuhrazených pohledávek, zahrnutých do oddlužení, v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny podle § 414 IZ, když zároveň přihlédl i k tomu, že

dlužníkům v dalších 10 letech nemůže být povoleno oddlužení, když podle § 395 odst. 3 IZ soud zamítne návrh na povolení oddlužení tehdy, jestliže v posledních 10 letech před podáním insolvenčního návrhu bylo dlužníku pravomocným rozhodnutím přiznáno osvobození od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení, v rozsahu, v němž nebyly uspokojeny. Je to připomenutí pro věřitele i dlužníky, aby přizpůsobili své rozhodování ve finančních záležitostech této skutečnosti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného. Odvolat se však může pouze věřitel, jehož pohledávka vůči dlužníku nebyla v insolvenčním řízení zcela uspokojena. Odvoláním lze namítat pouze to, že nebyly splněny předpoklady pro přiznání osvobození dlužníku.

Zveřejnění písemnosti v insolvenčním rejstříku je dokladem o doručení i při zvláštním způsobu doručení této písemnosti. Je-li s doručením písemnosti, pro kterou zákon stanoví zvláštní způsob doručení, spojen začátek běhu lhůty k podání opravného prostředku nebo k jinému procesnímu úkonu, začíná lhůta běžet ode dne, kdy byla písemnost doručena adresátu zvláštním způsobem.

Rozhodnutí je vykonatelné dnem nabytí právní moci.

Praha 27. února 2026

JUDr. Květoslava Hovorková, v. r.
samosoudkyně